L. Baranowski
1890 roku

# PIEŚŃ
# DO WILIJ.

## ADAMA MICKIEWICZA

Z MUZYKA

## ST. MONIUSZKI.

CENA: KOP. SR. 45. / ZŁP. 3.

WILNO, NAKŁADEM JÓZEFA ZAWADZKIEGO.

J. Z. 15.7

BIBLIOTEKA
Warszawskiego
Tow. Muzyczn.
Nr III-41.129

A.27.101/72



8

# WILIJA.

Andante.

S. Moniuszki.

Śpiew.

Fortepian.

*p*

1. Wi - li - ja na - szych stru - mie - ni ro - dzi - ca,
2. Nie - men w gwał - to - wne po - chwy - ci ra - mio - na,

*sempre legato*

Dno ma zło - ci - - ste i nie - bies - kie li - ca;
Nie - sie na ska - ły i dzi - kie prze - stwo - rza

Sztych i druk, C. G. Rödera w Lipsku.

J. Z. 15. 7

Pię - kna Li - twin - - ka co jej czer - pa wo - dy.
Tu - li ko - chan - - kę do zim - ne - go ło - na,

Czyst - sze ma ser - - ce, ślicz - niej - - sze ja -
l gi - ną ra - - - zem wgłę - bo - ko - ściach

go - dy. Wi - - li - ja w mi - łej Ko -
mo - rza. I cie - bie rów - nie przy

wień - skiej do - li - nie, Śród tu - li - pa - - nów
cho - dzień od - da - li z oj - czy - stych do - - lin,



J. Z. 15. 7



i nar - cy - sów pły - nie; U nóg Li - twin - ki kwiat
o Li - twin - ko bie - dna! I ty u - to - niesz

na - - szych mło - dzia - nów od róż - kraś -
wza - po - mnie - nia fa - li. A - - le smu -

niej - - - szy i od tu - li - pa - nów.
tniej - - - sza, a - le sa - ma je - dna.

Wi - li - ja gar - dzi do - li - ny kwia - ta - mi,
Ser - ce i po - tok o - strze - gać da - re - mnie,



J. Z. 15. 7

Bo szu - ka Nie - - mna swe - go ob - lu - bień - ca;
Dzie - wi - ca ko - - cha, i Wi - li - ja bie - ży;

Li - - twin - ce nu - - - dno mię - dzy Li - twi-
Wi - - li - ja zni - - - kła wu - ko - cha - nym

na - - mi, Bo u - ko - cha - - ła ob -
Nie - - mnie, Dzie - - wi - ca pła - - - cze

ce - go mło - dzień - ca.
w pu - stel - ni - czej wie - ży.



J. Z. 15. 7



Bo u - ko - cha - ła ob -
Dzie - wi - ca pła - - cze

ce - go mło - dzień - ca.
w pu - stel - ni - czej wie - ży.

D. S.

D. S.



J. Z. 15. 7

Mus. III 41.129

wo - dzie ob-ra - ca kro - ki, gdzie ło - za ges - to sple - cio - na

cresc. fp pp

wzdłuż wykręco - nej za - to - ki o - kry - ła rze - ki ra-mio - na.

Tam sta - je w ciemnym za - kąt - ku, pła - cze i wo - ła: nie - ste - ty! ach

tr

lento

któż da pier - si dzie - ciąt - ku! ach! gdzie ty Kry - siu ach gdzie - ty?

colla parte





ŚPIEW *più lento ad libit.* pp

Tu jestem w rzece u spo - du, ci - chy mu głos od-po - wia - da, tu-taj

pp

a tempo ♩=112.

ca - ła drżę od chło - du a żwir mi ocz - ki wy - ja - da! przez

żwir przez os - tre ka - musz - - - ki fa - le gwałtow - ne mnie

dolcissimo

nio - - - są, po-karm mój ko-ral - ki, musz - ki,

a za-pi - jam zim-ną ro - sę.“

*pp* *di - mi - nu - en - do*

OPOWIADANIE.

Lecz słu - ga, jak na po - cząt - - ku, tak wszyst-ko wo - ła: „nie-

*pp*

ste - - ty! ach któż da pier - si dzie - ciąt - - ku? ach

gdzie - ty, Kry - siu, ach gdzie - ty?“

*una corda*

*f* *ppp*

Led





**Allegro.** ♩=72.

W tem się cóś z lek - ka po - trą - ci śród krysz - ta-łe wej prze-

*dolcissimo*

Led

zro - - czy, wo - da się z lek - ka za - mą - ci,

Led

ryb - ka nad wo - dę pod-sko - czy, i jak skał - ka płas - kim

Led

bo - kiem, gdy z lek - kich rąk chłop - ca pierz - chnie;

tak na - sza ryb - ka pod-sko - - kiem mo - kre ca-łu - je po-

wierz - chnie. Zło - té - mi plam - ki na-dob - - na, kraś - ne

ma po bo - - kach piór - ka, głów - ka jak na-parstek

drob - - na, o cz - ko drob - ne jak pa - ciór - - ka.







W tém ry - biąłus - kę od wi - - nie, spój - rzy dzie -

wi - cy o czy - ma; z gło - wy jas - ny włos wy-pły - - nie,

szyj - ka cieniuch - na się wzdy - ma.

*rallent.*

**a tempo** *un poco più lento.* ♩.= 72.

Na li-cach ró-ża-na kra - - sa, pier-si jak jab-łuszka mlecz - - ne

*p*

ry-bią ma ple-twę do pa - sa, pły-nie pod chrusty nad-rzecz - - ne

i dzie-cię bie-rze do ręki, u bia - łe - go ło - na tu-li,

Lu - - li, wo - ła, mój ma-leń - - - ki!







*pp*

lu - - li, mój ma-leń - ki, lu - - - li.“

*pp*

*p*

Gdy dzie-cię pła-kać prze - sta - ło; za - wie - sza kosz na ga - łę - - zi

*p*

i zno-wu scis-ka swe cia - ło i główkę na-dob-ną zwę-zi. Zno - wu

łus - ki ją po - wle - ką, od bo-ków od-sko-czą skrzel - ki,

plus - ka i tyl - ko nad rze - ką ki - pią - ce pę - kły bą -

bel - ki.

*un poco più mosso*

Tak co wie - czo - ra, co

*accelerando*

**a tempo**

ran - - - - ka, gdy słu - - ga sta - nie wza -

kąt - - - - ku, wraz wy - pły - - - wa Świ - te - -





zian - - - - ka, że - by dać pier - - si dzie -

ciąt - ku.

**Lento.**

Za cóż jed - ne - go wie - czo - ra nikt nie przycho - dzi na - smu - gi?

Już zwykła prze - mi - ja po - ra, nie wi - dać z dziecięciem słu - gi. Nie może

♩.= 72.

on przyjść tą stro - ną, mu - si za - cze - - kać tro - szecz - kę, bo

właś - nie te - raz Pan z żo - ną po - szli prze - chadz-ką nad rzeczkę.

Wró - cił się, cze-kał z da - le - ka, za gęs-tym u siadł-szy krza - kiem, lecz

próż - no cze-ka i cze - ka, nikt tym nie po-wra - cał szla-kiem. Wsta - je

*più mosso*





i dłoń w trąb - kę zwi - nął, i pa - trzył przez pal-ców szpa - - rę,

*riten.*

a - le i dzień już prze - mi - - nął, i mro - ki pa - da - ją

*riten.*

**a tempo I°**

sza - re, Cze-kał dłu - go po za - cho-dzie, a gdy noc gwiazdy za -

**a tempo I°**

pa - la, zbli-ża się z lekka... zbli-ża ku wodzie i śle - dzi o-czy-ma zda - -

Agitato. ♩= 144. *Recit.*

la. Prze - bóg! cu-dy czy moc piek-ła! u-de-rza go wi - dok

*f* *f*

no-wy, gdzie pierwéj rze-czuł - ka cie-kła, tam su-chy pia - sek i

*sf* *sf*

ro-wy. Na brze - gach po - rozrzu - ca-na wa - la się o-dzież bez

*f* *p* *ac* - - *ce* - - *cre* - - *le* -

ła - du, a-ni pa - ni, a-ni pa - na, nie wi-dać ni-gdzie ni sla - -

*scen* - - - - *ran* - - - - *do* *do*

*f*





**a tempo I?**

du. Tyl - ko za-to-ki po - ło - wą sterczał wiel - ki gła-zu ka-wał i

**a tempo I?**

*fp*

tyl - ko swo-ją bu - do - wą dwa ludzkie cia - ła u-da - - wał.

*un poco rall.*

♩= 112. *più lento*

Zdu - mie - wa się wier-ny słu - ga, roz - pierz-chłych my - śli nie

*p*

zło-wił; prze-szła go-dzi - na i dru - ga, nim wreszcie słówko prze-

*ancora più lento*

*p* *pp*

*p tempo primitivo*

mó - wił. „Kry - siu!“ za - wo - ła: e - cho mu Kry - siu od

*pp staccato*

*pp*

*tr*

po - wie, lecz próż - no pa - trzy do ko - ła, nikt - nie po - ka - zał się

wro - wie. Pa - trzy na rów, i na gła - zy, o - trze pot na li - cu

zbladłem i kiw - nie głową trzy ra - zy jakby chciał mówić: już

*dolcissimo*





zgad - łem. Dzie - ciąt - ko na rę - ce bie - rze, śmie - je się dzi - kim u -

śmie - chem, i od - ma - wia - jąc pa - cie - - rze wra - -

*ad libit.*

- - ca do do - mu z po - śpiechem.

♩= 144

*più mosso*

*p*

*cre - - - scen - - - do*

*f*

*ff*

Mus. III 41. 130

L. Bronarsen
1890 roku

# PIEŚŃ DO WILIJ.

## ADAMA MICKIEWICZA

Z MUZYKA

## ST. MONIUSZKI.

CENA: KOP. SR. 45. / ZŁ. P. 3.

WILNO, NAKŁADEM JÓZEFA ZAWADZKIEGO.

J. Z. 15. 7